

Banc o cavall de pesar la palla: trípede de llenya que s'acobla a una romana per poder pesar, entre d'altres coses, les xàvegues de palla.

Canya de batre: canya llarga amb un clau de ferro en un extrem que emprava el pagès per fer creure les bísties mentre voltaven l'era durant les feines de batre.

Capolador del ramer: tronc gruixut o banc de llenya emprat al casat per tallar la rama més llarga o més curta, segons les necessitats domèstiques, amb l'ajut d'un dall.

Corda de tragar rama: cordill de jonc, càrritx o espart, amb un ganxo de llenya d'ullastre o de pi en un extrem, utilitzat per fermer ben fort els feixos de rama per fer la provisió de llenya de l'any i poder-los transportar a mà, dalt d'una bístia o damunt d'un carro fins a les cases del lloc.

Davantall de segar: peça de roba que cobreix la part davantera dels pantalons del segador per no esquinçar-se la roba quan fa la feina de segar o a l'hora de lligar les garbes.

Didals de canya: objecte consistent en dos trossets de canya convenientment tallats que es posen als segadors en els dits índex i cor de la mà esquerra per no tallar-se els dits quan fan el cop de falç en la feina de segar.

Entrescador: ferro per entrescar les dents gastades dels verducs, és a dir, per doblegar una a una, i una a cada banda, les puntes dels verducs, que és una eina que servia per tallar els troncs més gruixuts dels arbres a l'hora de fer la provisió de rama de tot l'any.

Escaletes: ormeig fet amb quatre barres de llenya disposades com una petita escala de dos esglaons que serveix per poder transportar feixos de rama damunt una bístia de cabestre d'un lloc a un altre, o bé per transportar les garbes de blat de la tanca a l'era després d'haver segat i abans de batre, ererar i mesurar el blat.

Forqueta: eina feta de llenya d'ullastre, amb dos ganxos en un extrem fets del mateix material, emprada per separar les rames que es volen tallar a l'hora de preparar la rama per fer el ramer o a l'hora d'eixermar voreres de tanques i camins.

Garnera de bruc: estri emprat per garnar o escombrar, especialment en la feina de ventar el gra a l'era. També s'empra en la feina d'ererar, per separar els baleigs de la serra de blat amb l'ajut d'una pala

de ventar.

Llençol de saca: llençol de lona o de trossos de sacs cosits entre si que empraven els espigoladors per recollir el brinets que van deixant els segadors i després poder separar el gra de l'espiga amb l'ajut d'una massa de llenya. També s'emprava en la feina d'estojar la palla, és a dir, per transportar-la damunt la bístia de l'era a la pallissa.

Llençol d'estojar palla: llençol de lona o de trossos de sacs cosits entre si per transportar dalt d'una bístia la palla de l'era, després de batre i ventar el blat, a la pallissa.

Llima: eina utilitzada per esmolar les dents gastades dels verducs.

Manegot: lona o pell de be amb llana curta que es col·loca al voltant del braç endret del segador i que serveix per no encetar-se la pell del braç quan, tallant les espigues amb la falç, aquestes el freguen amb les presses de la feina.

Manoll: manat de joncs fermats pels dos extrems que s'empra per fermar els sacs on es guarda el blat, l'ordi i la civada després d'haver-los mesurat a l'era a fi de poder-los guardar als porxos del lloc.

Morral: estri fet de llatra o de ferro que es col·loca a la boca de les bísties de cabestre, principalment durant les feines de batre a l'era, per tal que mentre trepitgen la palla no se la puguin menjar.

Ormeig de garbejar: ormeig consistent en quatre barres d'ullastre que es fixen a les escaletes del bast per ampliar-ne la capacitat i poder transportar més quantitat de garbes en un sol viatge, damunt una bístia de cabestre, de la tanca a la garbera.

Ormeig des batedor: estructura de llenya a la qual s'acobla el batedor per poder-lo enganxar a la bístia i poder fer la feina de batre a l'era. També rep el nom d'*ormeig des carretó de batre*.

Romana: estri de ferro per pesar que s'utilitzava en feines domèstiques, per pesar el gra i la palla o bé per pesar el porc el dia de les porquejades..

Sedeny: corda que s'empra habitualment per a diferents feines del camp; un ús habitual és emprar-lo per fermar els feixos de rama del ramer a la bístia que els ha de transportar amb l'ajut de la sucarga, per fermar els feixos que s'han de transportar amb un carro o amb un bast i uns escorballs, o també per

fermar les garbes damunt les escaletes dalt d'una bística a fi de transportar-les de la tanca a l'era.

Sendero: sedàs de petites dimensions per fer net petites quantitats de gra o per porgar el llegum.

Sucarga: corda o cingla ampla, normalment feta de pèl de bou i folrada de pell de be o de corda de cànyom i amb un ganxo de ferro a cada extrem (els caps de sucarga). La sucarga s'empra per fermar ben fort els feixos de rama de la provisió de llenya de l'any a la bística que l'ha de transportar fins a les cases del lloc.